

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
17 päivänä joulukuuta 1996 *

Asiassa T-164/96 R,

Moccia Irme SpA, italialainen yhtiö, kotipaikka Napoli (Italia), edustajinaan asianajajat Emilio Cappelli, Paolo De Caterini ja Andrea Bandini, Rooma, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Charles Turk, 13 B avenue Guillaume,

kantajana,

vastaaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen osaston virkamiehet Paul F. Nemitz ja Laura Pignataro, avustajanaan asianajaja Massimo Moretto, Venetsia, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii EHTY:n perustamissopimuksen 39 artiklan mukaisesti, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti antaa määräyksen 30.7.1996 tehdyn komission päätöksen K (96) 2385 lopull. sekä sen valmisteluasiakirjojen täytäntöönpanon lykkäämisestä, ja päättää, että komission on kehotettava Italian viranomaisia lykkäämään 20.6.1994 annetussa valtuusasetuksessa nro 396, joka muunnettiin 3.8.1994 annetuksi laiksi nro 481, tarkoitettujen laitosten sulkeamisen perusteella myönnettävien tukien maksamista siihen asti, kunnes pääasiassa on annettu ratkaisu, sekä toissijaisesti, että komissio aloittaa uudelleen tukea koskevan kontradiktorisen menettelyn kantajayhtiön kanssa,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

- 1 EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan c kohdan mukaan hiilen ja teräksen yhteismarkkinoille soveltumattomina pidetään valtioiden muodossa tai toisessa myöntämiä tukia tai avustuksia yhteisössä ja tämän vuoksi ne kielletään. Nämä tuet tai avustukset voivat kuitenkin osoittautua välttämättömiksi jonkin yhteisön päämäärän saavuttamiseksi, ja komissio voi EHTY:n perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen tai toisen kohdan nojalla 2, 3 ja 4 artiklassa määrättyjen yhteisön tavoitteiden saavuttamiseksi sallia jäsenvaltioiden rauta- ja terästeollisuus-alalla myöntämät tuet tai avustukset sen jälkeen kun neuvoston yksimielinen puoltava lausunto on saatu. Tämän perusteella komissio teki 27.11.1991 päätöksen 3855/91/EHTY rauta- ja terästeollisuuden tukia koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 362, s. 57, jäljempänä päätös 3855/91/EHTY); tästä käytetään yleisesti nimitystä viidennet rauta- ja terästeollisuuden tukia koskevat säännöt.
- 2 Päätöksen 3855/91/EHTY 1 artiklan 1 kohdan mukaan ”kaikkia jäsenvaltioiden rauta- ja terästeollisuudelle myöntämiä tukia sekä alueellisten yhteisöjen myöntämiä tai valtion varoista myönnettyjä tukia riippumatta siitä, minkälaisia ne ovat ja onko ne myönnetty tiettyä tarkoitusta varten vai eivät, voidaan pitää yhteisön tukina ja siten yhteismarkkinoiden hyvän toiminnan mukaisina vain jos ne täyttävät 2—5 artiklassa asetetut edellytykset”. Saman artiklan 3 kohdassa täsmennetään,

että kyseiset tuet ”voidaan panna täytäntöön vain 6 artiklan mukaisessa menettelyssä, eikä niitä voida maksaa enää 31.12.1996 jälkeen”. Laitosten sulkemisen perusteella myönnettävistä tuista säädetään 4 artiklan 2 kohdassa seuraavaa:

”Sellaisille yrityksille myönnettäviä tukia, jotka lopettavat lopullisesti EHTY:n rauta- ja terästeollisuustuotteiden tuotannon, voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina sillä edellytyksellä, että nämä yritykset

— —

— valmistivat säännöllisesti EHTY:n rauta- ja terästeollisuustuotteita siihen asti kunnes tuet ilmoitettiin komissiolle.”

- 3 Jotta näiden sääntöjen soveltamista voitaisiin tehokkaasti valvoa, päätöksen 3855/91/EHTY 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että komissiolle on ilmoitettava mahdollisimman pian suunnitelmista, jotka koskevat 2—5 artiklassa tarkoitettujen tukien käyttöön ottamista tai muuttamista, jotta se voisi ottaa niihin kantaa. Saman artiklan 4 kohdan mukaan ”jos komissio toteaa sen jälkeen kun asianosaisille on varattu mahdollisuus esittää huomautuksensa, että tuki ei ole tämän päätöksen säännösten mukainen, se ilmoittaa päätöksestään asianomaiselle jäsenvaltiolle. Komissio tekee tämän päätöksen viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun se on saanut kyseisen tuen arviointia varten tarvitsemansa tiedot”. Saman artiklan 6 kohdan mukaan kaikki 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen tukien konkreettiset soveltamistilanteet on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa säädetyin edellytyksin.

- 4 Italian hallitus ilmoitti helmikuussa 1994 päätöksen 3855/91/EHTY 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissiolle rauta- ja terästeollisuusalan rakenneuudistussuunnitelman täytäntöönpanon edellyttämistä kiireellisistä toimenpiteistä 14.2.1994

annetun valtuusasetuksen nro 103. Koska tätä asetusta ei muunnettu laiksi, kyseisen valtuusasetuksen sisältö toistettiin 14.4.1994 annetussa valtuusasetuksessa nro 234 ja uudelleen vielä 20.6.1994 annetussa valtuusasetuksessa nro 396; tämä valtuusasetus muunnettiin laiksi ja siitä tuli 3.8.1994 annettu laki nro 481 (jäljempänä laki nro 481/94). Lain nro 481/94 1 pykälän 3 momentin mukaan tukihakemukset on osoitettava teollisuus-, kauppa- ja käsityöläisministeriön teollisuustuotannon osastolle 31.7.1994 mennessä, ja laitokset on tuhottava 31.3.1995 mennessä ja tuet on maksettava kokonaan 31.12.1996 mennessä.

- 5 Elokuussa 1994 Italian viranomaiset ilmoittivat ministeriön asetuksena annetun lain nro 481/94 täytäntöönpanoasetuksen (12.10.1994 annettu teollisuus-, kauppa- ja käsityöläisministeriön asetus nro 683). Asetuksen nro 683 1 pykälän 1 momentissa säädetään siitä, että kyseisten yritysten on saadakseen lain nro 481/94 mukaisia tukia täytettävä muun muassa seuraavat edellytykset:

”c) niiden on hävitettävä laitokset, joita varten tukea on myönnetty, 31.3.1995 mennessä;

— —

- e) niiden tuotannon on pitänyt olla säännöllistä 14.2.1994 annetun valtuusasetuksen nro 103 antamisajankohtaan saakka; valtuusasetus on toistettu 14.4.1994 annettuna valtuusasetuksena nro 234, joka on toistettu 20.6.1994 annettuna valtuusasetuksena nro 396, josta tuli laki nro 481/94, ja kyseisen yrityksen kotipaikan tuomioistuimen vahvistamaan alan asiantuntijoiden rekisteriin merkityn valantehneen asiantuntijan on vahvistettava tämä tuotanto.”

- 6 Komissio antoi 12.2.1994 tekemällään päätöksellä luvan kyseisiin tukiin varmistettuaan, että laki nro 481/94 ja ministeriön asetus nro 683 olivat päätöksen 3855/91/EHTY mukaisia (ja erityisesti päätöksen 4 artiklan mukaisia), ja se asetti päätöksessä tuen myöntämisen edellytykseksi kussakin yksittäistapauksessa sen, että tuki ilmoitetaan etukäteen komissiolle. Sen edellytyksen osalta, josta säädetään päätöksen 3855/91/EHTY 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa, ja joka koskee EHTY:n rauta- ja terästeollisuustuotteiden ”säännöllistä tuotantoa”, komissio toteaa Italian viranomaisten toimittamien tietojen perusteella, että mainitun edellytyksen on katsottava täyttyneen silloin kun kyseinen yritys ”on pitänyt yllä tuotantotasoa, joka vastaa sitä keskimääräistä tuotantoa, jota laskettaessa käytetään perusteena yhden työpisteen päivittäistä tuotantoa, edellyttäen, että työtä tehdään 8 tuntia päivässä viitenä päivänä viikossa” (ks. kanteen liitteenä 8 olevan, kilpailuasioista vastaavan komission jäsenen Karel van Miertin Italian hallitukselle osoittama 12.12.1994 päivätty kirje, s. 3, 1 kohta, toinen luetelmakohta). Komissio täsmensi myös, että Italian viranomaiset voivat ”näyttää objektiivisin perustein toteen sen, että yritys, joka ei täytä tätä edellytystä, on kuitenkin valmistanut säännöllisesti EHTY:n rauta- ja terästeollisuustuotteita” vahvistaen näin, että kyseistä perustetta oli pidettävä ainoastaan esimerkinomaisena.
- 7 Moccia Irme Spa (jäljempänä Moccia Irme) esitti lain nro 481/94 ja soveltamisasetuksen nro 683 perusteella samaan aikaan kuin muut italialaiset EHTY:n rauta- ja terästeollisuuden yritykset hakemuksen rauta- ja terästeollisuusalan laitosten lopullisen sulkemisen perusteella myönnettävän tuen saamiseksi.
- 8 Komissio ilmoitti Italian viranomaisille 15.12.1995 ja 2.2.1996 päivätyillä kirjeillä, että se oli päättänyt aloittaa päätöksen 3855/91/EHTY 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun menettelyn tiettyjen konkreettisten saman päätöksen 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti asianmukaisesti ilmoitettujen tukien osalta. Kyseisissä tapauksissa asianomaiset yritykset täyttivät muut 4 artiklassa mainitut edellytykset, mutta eivät voineet osoittaa päätöksen 3855/91/EHTY 4 artiklan 2 kohdan toisen luetelma-

kohdan mukaisesti ”valmistaneensa säännöllisesti” EHTY:n rauta- ja terästeollisuustuotteita tukien ilmoittamiseen asti (eli helmikuuhun 1994 asti). Esimerkiksi kantajalla ei ollut ollenkaan tuotantoa viitejakson aikana [ks. komission päätös 30.7.1996, asiak. K (96) 2385 lopull., I kohta, kolmas alakohta, loppu].

- 9 Italian hallitus esitti 31.1.1996 päivätyssä kirjeessä menettelyn aloittamista koskevat huomautuksensa. Sen asemesta, että se olisi näyttänyt objektiivisin perustein toteen sen, että kyseiset yritykset olivat valmistaneet säännöllisesti EHTY:n rauta- ja terästeollisuusalan tuotteita viitejakson aikana, hallitus esitti vain säännöllisen tuotannon puuttumista koskevia perusteluja todeten toisin sanoen implisiittisesti, että kyseisessä tapauksessa säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen ei voitu katsoa täyttyneen.
- 10 Komissio totesi 30.7.1996 tekemässään päätöksessä [asiak. K (96) 2385 lopull.] EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan c kohdassa tarkoitetuille hiilen ja teräksen yhteismarkkinoille soveltumattomiksi tuet, joita Italia oli aikonut myöntää muun muassa kantajalle.
- 11 Lain nro 481/94 1 pykälän 3 momentissa ja asetuksen nro 683 1 pykälän 1 momentin c kohdassa laitosten hävittämiseksi asetettua, 31.3.1995 päättyväksi vahvistettua määräaika pidennettiin 31.12.1995 asti 29.4.1995 annetulla valtuusasetuksella nro 143; myöhemmin sitä pidennettiin 29.2.1996 asti 23.12.1995 annetulla valtuusasetuksella nro 547, 30.4.1996 asti 26.2.1996 annetulla valtuusasetuksella nro 78 ja 30.6.1996 asti 26.4.1996 annetulla valtuusasetuksella nro 214, ja lopullisesti määräaika vahvistettiin päättyväksi 30.9.1996 23.10.1996 annetulla valtuusasetuksella nro 542; laissa nro 481/94 vahvistettua, kaikkien tukien maksamiselle asetettua, 31.12.1996 päättyvää määräaika ei muutettu. Asetuksen nro 542 3 pykälän 4 momentissa säädetään seuraavaa:

”20.6. 1996 annetun valtuusasetuksen nro 396, joka on muunnettu muutettuna lailla nro 481/94, 1 pykälän 3 momentissa asetettua 31.3.1995 päättyväksi vahvistet-

tua määräaika, jota on jo pidennetty 30.6.1996 asti, pidennetään uudelleen 30.9.1996 asti. Yritysten, joiden on vielä tehtävä etukäteen ilmoitus Euroopan unionin komissiolle, on joka tapauksessa keskeytettävä tuotantonsa sen asetuksen voimaantulosta, jolla niille myönnetään vuoden 1994 valtuusasetuksen nro 396 1 pykälän 2 momentissa tarkoitettuja tukia, jollei komission asettamista muista velvoitteista ja kyseisten tukien myöntämistä koskevan menettelyn päättämiseksi asetetusta, 31.12.1996 päättyväksi vahvistetusta määräajasta muuta johdu.”

- 12 Kantaja pyysi yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 19.10.1996 saapuneeksi kirjatulla kanteella 30.7.1996 tehdyn komission päätöksen kumoamista sekä sitä, ettei sen valmisteluasiakirjoja sovellettaisi.
- 13 Erillisellä kirjelmällä, joka merkittiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteriin 29.11.1996, kantaja teki EHTY:n perustamissopimuksen 39 artiklaan perustuvan välitoimia koskevan hakemuksen, jossa se vaati, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti ”asianosaisia kuultuaan määrää, että riidanalaisen päätöksen ja sen valmisteluasiakirjojen soveltamista lykätään, ja päättää, että komission on kehotettava Italian viranomaisia lykkäämään laissa nro 481/94 tarkoitettujen laitosten sulkemisen perusteella myönnettävien tukien maksamista siihen asti, kunnes pääasiassa on annettu ratkaisu, ja toissijaisesti, että komissio aloittaa uudelleen tukea koskevan kontradiktorisen menettelyn kantajayhtiön kanssa”.
- 14 Komissio esitti kirjalliset huomautuksensa kirjelmässä, joka toimitettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 6.12.1996.
- 15 Asianosaiset esittivät suulliset huomautuksensa 11.12.1996.

Oikeudelliset seikat

- 16 EHTY:n perustamissopimuksen 39 artiklan toisen ja kolmannen kohdan sekä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), 7.3.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/149/EHTY, EY (EYVL L 66, s. 29) ja 1.1.1995 tehdyllä neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY (EYVL L 1, s. 1) 4 artiklan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä kanteen kohteena olevan toimenpiteen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoinista, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.
- 17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdan mukaan hakemus säädöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos hakija on nostanut kanteen tätä säädöstä vastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Saman artiklan 2 kohdassa säädetään, että 39 artiklan toisessa ja kolmannessa kohdassa tarkoitettuja välitoumia koskevissa hakemuksissa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoumien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua. Vaadittujen välitoumien on oltava luonteeltaan väliaikaisia siinä mielessä, etteivät ne saa vaikuttaa pääasian ratkaisuun (ks. asia T-179/96 R, Antonissen v. neuvosto ja komissio, presidentin määräys 29.11.1996, Kok. 1996, s. II-1641, 19 kohta).
- 18 Tässä asiassa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidenttiä
- antamaan riidanalaisen päätöksen ja sen valmisteluasiakirjojen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan määräyksen;
 - päättämään, että komission on kehotettava Italian viranomaisia lykkäämään laissa nro 481/94 tarkoitettujen laitosten sulkemisen perusteella myönnettävien rauta- ja terästeollisuuden valtion tukien maksamista siihen asti, kunnes pääasiassa on annettu ratkaisu;

— päättämään toissijaisesti, että komission on aloitettava uudelleen kantajayritykselle tarkoitettua tukea koskeva tutkintamenettely.

- 19 On todettava, että kantaja vaatii tässä kanteessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään EHTY:n perustamissopimuksen 39 artiklan toisessa ja kolmannessa kohdassa määrätyistä välimiinoista, joita kantaja pitää tarpeellisina ottaen huomioon tapauksen olosuhteet.
- 20 Jotta tässä asiassa voitaisiin tehdä päätös, on ensinnäkin tarkasteltava, onko kantajalla vaadittujen välimiinojen toteuttamista koskeva intressi.

Vaadittujen välimiinojen toteuttamista koskeva intressi

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 21 Kantaja katsoo, että sen intressiä saada vaaditut välimiinoiset toteutettua on tarkasteltava ottaen huomioon se erityistilanne, johon se on joutunut sen vuoksi, että 30.7.1996 tehdyllä komission päätöksellä ei annettu lupaa laissa nro 481/94 tarkoitettujen laitosten sulkemisen perusteella myönnettävän tuen myöntämiselle. Edellä mainitussa laissa, jota täydennettiin valtuusasetuksella nro 542, asetetaan määräaika laitosten hävittämiseksi (30.9.1996) ja tukien maksamista koskeva määräaika (31.12.1996), joka vastasi viidensissä rauta- ja terästeollisuuden tukia koskevista säännöissä yleisesti vahvistettua määräaika. Komission kielteinen päätös aiheutti kuitenkin kantajan mukaan sen, ettei Moccia Irme voinut valita laitosten sulkemisen perusteella myönnettävän tuen ja laitosten myymisen kolmansille perusteella myönnettävän tuen välillä niin kauan kuin asia on vireillä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, mikä aiheutti sille vakavaa ja korvaamatonta vahinkoa ”valinnan mahdollisuuden” vuoksi; edellä mainittujen määräaikojen päättymisen

jälkeen kantaja ei voinut enää saada laitosten sulkemisen perusteella myönnettävää tukea ja sen ainoa mahdollisuus oli myydä laitokset esitettyjä tarjouksia alempaan hintaan niin kauan kuin valtion tuen saaminen vielä oli mahdollista. Pääasiassa vireillä olevan kanteen mahdollinen ratkaiseminen kantajan hyväksi ei enää ehdi auttaa Moccia Irmea sen vuoksi, että se tapahtuu liian myöhään, ja näin ollen se voi saada riittävää oikeussuojaa vain, jos sen välitoimia koskeva hakemus hyväksytään.

- 22 Kantajalla on intressiä saada ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys, jonka mukaan komission on kehotettava Italian viranomaisia lykkäämään laissa nro 481/94 säädettyjen laitosten sulkemisen perusteella myönnettävien tukien maksamista sen vuoksi, että kansallisella tasolla rauta- ja terästeollisuuden laitosten sulkemisen edistämisen vuoksi myönnettävät varat saatetaan "jaka" lopullisesti muiden hakijayritysten kesken", mikä aiheuttaisi sen, että Moccia Irme ei saisi mitään taloudellista tukea ja se joutuisi myymään tuotantolaitoksensa alennuksella mahdollisille ostajille, jotka "voisivat vapaasti määrittää ostohinnan". Turvaavalla päätöksellä, jossa omaksuttaisiin se Italian hallituksen kanta, jonka mukaan "laitosten sulkemisen perusteella myönnettäviä tukia koskevan järjestelmän soveltamista lykätään väliaikaisesti" tehtäisiin sitä vastoin mahdolliseksi se, että komissio, Italian viranomaiset ja Moccia Irme "tutkivat ja toteuttavat sopivat ratkaisut kaikkien osapuolten etujen tyydyttämiseksi".
- 23 Komissio katsoo, että kantaja ei ole näyttänyt millään tavoin toteen sitä, että sillä olisi vaadittujen toimenpiteiden toteuttamista koskeva intressi. Se mahdollisuus, että Moccia Irmelle mahdollisesti aiheutuisi vahinkoa, on komission mukaan ainoastaan näennäinen, ja vahinko on joka tapauksessa "ainoastaan varallisuusvahinko", joka on korvattavissa "tavanomaisin vahingonkorvauskeinoin" siinä tapauksessa, että pääasia ratkaistaisiin kantajan hyväksi. Lisäksi komission mukaan on tarkasteltava sitä, että välitoimen myöntämisen edellytyksenä olevat tosiseikkoja koskevat edellytykset eivät enää täyty, koska laitosten hävittämiselle asetettu, 30.9.1996 päättyväksi vahvistettu määräaika on jo päättynyt; mahdollisesta vaadit-

tujen välitoimien toteuttamisesta ei ole enää hyötyä kantajalle, joka ei voi saada valtion tukea, koska se ei voi enää oikeudellisesti täyttää laitosten hävittämistä koskevaa edellytystä, johon tuen maksaminen on sidottu.

- 24 Sen vaatimuksen osalta, joka koskee laissa nro 481/94 tarkoitettujen tukien maksamisen lykkäämistä, komissio toteaa, että tämä välitoimi on tarpeeton ja suhteeton. Sen tarpeettomuus johtuu siitä, että kantaja voisi "odottaessaan pääasian lopullista ratkaisua esittää toimivaltaisille Italian viranomaisille sellaisia toimenpiteitä koskevan hakemuksen, joilla sille varataan tietty osuus laitosten sulkemisen perusteella myönnettäviä tukia varten varatuista varoista, tai joilla jopa keskeytetään tukien myöntämismenettely". Komission mukaan ei voida myöskään sulkea pois sitä mahdollisuutta, että vuotta 1997 varten varataan uudet varat rauta- ja terästeollisuuden laitosten lopullista sulkemista varten myönnettävään rahoitukseen; ottaen huomioon, että viidensien rauta- ja terästeollisuuden tukia koskevien yhteisön sääntöjen voimassaoloaika päättyy 31.12.1996, "komissio on jo esittänyt ehdotuksen edellisen päätöksen korvaamiseksi", vaikka kansallisella tasolla 28.9.1995 annetussa laissa nro 550 (talousarviolaki vuodelle 1996) säädetään vuoden 1997 osalta, että 100 miljardia Italian liiraa varataan teknologista kehitystä koskevaan pysyvään erityisrahastoon rauta- ja terästeollisuusalan rakenneuudistussuunnitelman täytäntöönpanemiseksi. Vaadittujen toimenpiteiden suhteettomuus aiheuttaisi käytännössä seurauksia, jotka toteutuisivat, jos hakemus hyväksyttäisiin; tällainen toimenpide estää "Italian hallitusta myöntämästä laitosten sulkemisen perusteella myönnettäviä tukia millekään yritykselle, mukaan lukien yritykset, joiden osalta tuen myöntämisen on perustellusti katsottava olevan yhteismarkkinoille soveltuva", mikä aiheuttaisi sen, että sellaisten yritysten oikeuksia loukattaisiin vakavasti, jotka olisivat jo hävittäneet tuotantolaitoksensa kansallisten säännösten mukaisesti.
- 25 Komissio huomauttaa lopuksi, että välitoimi, jolla se määrätään kehottamaan Italian viranomaisia lykkäämään laitosten sulkemisen perusteella myönnettävän tuen maksamista siihen asti, kunnes pääasiassa on annettu ratkaisu, ylittää selvästi EHTY:n perustamissopimuksessa komissiolle annetut toimivaltuudet, siten kuin ne määritellään viidensissä rauta- ja terästeollisuuden tukia koskevissa yhteisön

säännöissä, kun taas välitoimella, jolla määrätään, että komissio aloittaa uudelleen Moccia Irmelle myönnettyä tukea koskevan menettelyn, ”olisi samat vaikutukset kuin pääasiassa esitetyllä kanteella ja se vaikuttaisi näin ollen myös pääasian ratkaisuun”.

Välitoimista päättävän tuomarin arvio asiasta

- 26 Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan harkittaessa mahdollisten välitoimien myöntämistä on arvioitava sitä, onko välitoimia hake-neella vaadittujen välitoimien toteuttamista koskeva intressi (ks. asia 107/89 R, Caturla Poch, ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräys 19.5.1989, Kok. 1989, s. 1357). Tämä vaatimus on erityisen selvä silloin kun on kyse kielteisen toimenpi-teen lykkäämistä koskevasta hakemuksesta, jonka osalta on varmistettava, että hakemuksen hyväksymisellä todellakin on kantajan asemaan vaikuttavia seurauksia (effet utile) (ks. tältä osin asia T-507/93 R, Branco v. tilintarkastustuomioistuin, presidentin määräys 8.10.1993, Kok. 1993, s. II-1013).
- 27 Tässä tarkoituksessa on pohdittava sitä, olisiko Moccia Irmien pyytämistä välitoi-mista todellakin jotain hyötyä kantajalle.
- 28 Ensimmäinen vaadittu välitoimi koskee riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä EHTY:n perustamissopimuksen 39 artiklan toisen kohdan mukaisesti. Tältä osin on syytä panna merkille, että riidanalainen päätös on luonteeltaan kiel-teinen ja että sen täytäntöönpanon mahdollinen lykkääminen ei vaikuta millään tavalla kantajan asemaan: jotta Italian hallitus voisi maksaa tukea, komission olisi joka tapauksessa tehtävä viidensien rauta- ja terästeollisuuden tukia koskevien sääntöjen 6 artiklan 4 kohdan mukainen myönteinen päätös, ja jos tällaista päätöstä ei tehtäisi, sovellettaisiin EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan c kohdassa mainittua tukien myöntämistä koskevaa kieltoa. Kyseisen välitoimen myöntämi-sestä samoin kuin päätöksen valmisteluasiakirjojen täytäntöönpanon lykkäämisestä

viidensien rauta- ja terästeollisuuden tukia koskevien sääntöjen mukaisesti ei siis olisi hyötyä kantajalle, koska se ei poistaisi sitä vahinkoa, jonka tämä väittää itselleen aiheutuneen, eli ”valinnan mahdottomuus” laitosten sulkemisen perusteella myönnettävän tuen ja laitosten myynnin perusteella myönnettävän tuen välillä olisi edelleen olemassa, koska Italian hallitus ei voisi millään tavalla maksaa kantajalle sille myöntämäänsä tukea ilman komission tämän tuen myöntämistä koskevaa myönteistä päätöstä.

- 29 Kantajan toissijaisella vaatimuksella, jonka mukaan komissio on määrättävä aloittamaan uudelleen kyseistä tukea koskeva menettely, tarkoitetaan itse asiassa samaa asiaa kuin riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevalla vaatimuksella; sillä pyritään eksplisiittisesti samaan kuin ensimmäisessä vaatimuksessa implisiittisesti, eli siihen, että komissio muuttaisi mieltään Moccia Irmelle myönnetyn tuen osalta. Tämä mahdollisuus on täysin teoreettinen, koska viidensissä rauta- ja terästeollisuuden tukia koskevien sääntöjen 6 artiklassa tarkoitettu tukien uudelleen tarkastelu, vaikka siitä päätettäisiinkin välitoimena, ei johtaisi välttämättä siihen, että komissio tekisi myönteisen päätöksen, joka ainoastaan mahdollistaisi sen, että Italian hallitus voisi maksaa kantajalle tukea. Lisäksi kuten myös komissio on perustellusti todennut, tämäntyyppinen toimenpide ei olisi luonteeltaan väliaikainen, koska sillä olisi samat vaikutukset kuin pääasiassa esitetyllä kanteella ja se vaikuttaisi pääasian ratkaisuun (ks. tästä viimeksi em. asia Antonissen v. neuvosto ja komissio, 29 ja 30 kohta); EHTY:n perustamissopimuksen 34 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla vain silloin kun riidanalainen kanne kumotaan, komission on tutkittava asia uudelleen ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet kumoamispäätöksen täytäntöönpanemiseksi.

- 30 Sen vaatimuksen osalta, jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin on määrättävä, että komissio kehottaa Italian viranomaisia lykkäämään laitosten sulkemisen perusteella myönnettävän tuen maksamista, voidaan todeta, että tälläkään toimenpiteellä ei ole merkittävää vaikutusta kantajan asemaan. Maksun lykkääminen itse asiassa jäädyyttäisi vallitsevan tilanteen eikä kantajalle aiheutuisi tästä mitään hyötyä; ”laitosten sulkemisen perusteella myönnettävien tukien kokonaisjärjestelmän väliaikainen lykkääminen” estäisi varmasti sen,

että myönnettävät varat ”jaetaan lopullisesti muiden hakijayritysten kesken”, mutta sillä ei vältettäisi 31.12.1996 päättyväksi vahvistetun määräajan päättymistä, minkä jälkeen, kuten viidensien rauta- ja terästeollisuuden tukia koskevien sääntöjen 1 artiklan 3 kohdassa edellytetään, yhteisön tukia ei voida enää maksaa komission hyväksymille yrityksille eikä myöskään kantajalle, joka ei saisi minkäänlaista etua siitä, että lykkäämisestä aiheutuu haittaa kilpaileville yrityksille. Toisaalta edellä mainitun valtuusasetuksen nro 542 1 pykälän 4 momentin säännöksillä, joiden mukaan ”yritysten, joiden on vielä tehtävä etukäteen ilmoitus Euroopan unionin komissiolle, on joka tapauksessa keskeytettävä tuotantonsa sen asetuksen voimaantulosta, jolla niille myönnetään vuoden 1994 valtuusasetuksen nro 396 1 pykälän 2 momentissa tarkoitettuja tukia, jollei komission asettamista muista velvoitteista ja kyseisten tukien myöntämistä koskevan menettelyn päättämiseksi asetetusta määräajasta, joka on 31.12.1996, muuta johdu”, ei näyttäisi olevan merkitystä tässä asiassa, koska etukäteisilmoitusmenettely päätettiin jo komission 30.7.1996 tehdyllä päätöksellä, jolla komissio kieltäytyi hyväksymästä kyseistä tukea. Todellisuudessa, kuten voitiin todeta 11.12.1996 pidetyssä istunnossa, Moccia Irmen intressi voitaisiin suojata myös varoilla (13 509 miljoonaa Italian liiraa), joita Italian hallitus on sille myöntänyt, mutta joita ei ole maksettu sille, koska komissio ei ole antanut siihen lupaa; vaaditulla toimenpiteellä ei olisi merkitystä tältä osin, koska varainhoitovuoden päättyessä kantajalle jo myönnettyä summaa, joka jää mahdollisesti saamatta, ei voida maksaa 31.12.1996 jälkeen ainakaan ilman, että annettaisiin uudet säädöspuitteet, joilla varmistettaisiin laitosten sulkemisen perusteella myönnettäviä tukia koskevan järjestelmän uudelleenrahoitus. Jos kyseessä oleva hakemus hyväksytään, tämä ei kuitenkaan vaikuttaisi kantajan asemaan, ja hyväksyminen konkretisoituisi toimenpiteenä, joka ylittäisi selvästi EHTY:n perustamissopimuksessa komissiolle annetut valtuudet, koska sen olisi osoitettava jäsenvaltiolle määräys lykätä jo yhteisön markkinoille soveltuviksi todettuja tukia koskevan järjestelmän soveltamista (ks. asia T-107/96 R, Pantochim v. komissio, presidentin määräys 21.10.1996, Kok. 1996, s. II-1361, 36 kohta).

31 Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että vaadittujen toimien myöntämisen edellytykset eivät täyty. Tämä hakemus on siis hylättävä, eikä kantajan esittämiä väitteitä ja perusteita, joilla tämä on perustellut vaadittuja väli-toimia, ole tarpeen tutkia.

Näillä perusteilla

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTTI**

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Vältötoimia koskeva hakemus hylätään.**
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 17 päivänä joulukuuta 1996.

H. Jung

kirjaaja

A. Saggio

presidentti